EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2025
COM(2025) 408 final

ANNEX

BILAGA

till

Rekommendation till RÅDETS BESLUT

om bemyndigande att inleda förhandlingar mellan Europeiska unionen och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om ett gemensamt sanitärt och fytosanitärt område mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket med avseende på Storbritannien och om sammankoppling av Förenade kungarikets och unionens utsläppshandelssystem för växthusgaser

BILAGA

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER SOM ÄR RELEVANTA FÖR BÅDA AVTALEN

1. Genomförandet av de planerade avtalen bör omfattas av gemensamma styrningsmekanismer. Dessa mekanismer bör spela en lämplig roll i de förfaranden som säkerställer att unionens ständigt föränderliga lagstiftning införlivas i Förenade kungarikets rättsordning genom dynamisk anpassning. Kommissionen ska se till att det finns bestämmelser om ensidig uppsägning av avtalen.

Allmänna principer

2. De gemensamma institutionella bestämmelserna bör syfta till att säkerställa att de regler som är tillämpliga på förbindelserna med Förenade kungariket på de områden som omfattas av avtalen, i tillämpliga fall, alltid är desamma som de som gäller på unionens inre marknad, och att deras tolkning och tillämpning inte kan skilja sig åt.

3. Med tanke på detta mål bör de institutionella bestämmelserna återspegla följande grundläggande principer och inbegripa följande delar:

Dynamisk anpassning

4. De gemensamma institutionella bestämmelserna bör säkerställa att Förenade kungariket alltid tillämpar hela det unionsregelverk som är relevant för varje avtal på ett dynamiskt sätt. Dessa unionsrättsakter bör införlivas i avtalen i deras lydelse vid tidpunkten för undertecknandet. Efterföljande relevanta unionsrättsakter bör införlivas i respektive avtal genom lämpliga mekanismer. Införlivandet av nya relevanta unionsrättsakter i respektive avtal bör genomföras av en gemensam kommitté så snart som möjligt efter antagandet, om möjligt inom en viss tidsfrist, och bör vara obligatoriskt för parterna. Om tidsfristen inte respekteras bör parterna kunna hänskjuta ärendet till tvistlösning.

5. Principen om dynamisk anpassning bör säkerställa att identiska regler inom avtalets tillämpningsområde tillämpas samtidigt för båda avtalen. Dessutom bör det i avtalet om ett gemensamt sanitärt och fytosanitärt område föreskrivas att vissa bestämmelser i unionsrätten, inbegripet nödåtgärder och de som är tillämpliga på införsel till unionen av djur, växter och varor från resten av världen, omedelbart ska tillämpas på och i Förenade kungariket med avseende på Storbritannien.

6. Avtalet om ett gemensamt sanitärt och fytosanitärt område bör ge Förenade kungariket samma möjligheter att vidta riktade åtgärder för att skydda sin biosäkerhet och folkhälsa som de som erbjuds medlemsstaterna enligt unionsrätten. Dessutom kan avtalet innehålla en kort förteckning över begränsade undantag från principerna om dynamisk anpassning och samtidig tillämpning. Ett undantag bör endast godkännas i) om det inte leder till tillämpning av lägre standarder i Förenade kungariket med avseende på Storbritannien jämfört med dem som fastställs i relevanta unionsregler, ii) om det inte kan åberopas i syfte att begränsa eller på annat sätt negativt påverka införseln till Förenade kungarikets territorium av djur, växter och varor med ursprung i unionen som är förenliga med unionsrätten, och iii) om det respekterar principen att endast djur, växter och varor som är förenliga med unionsrätten får föras in till unionen.

Utformning av beslut

7. Inget av avtalen bör ge Förenade kungariket rätt att delta i unionens beslutsfattande. Förenade kungariket bör dock involveras i ett tidigt skede och bör, för ett land som inte är medlem i Europeiska unionen, på lämpligt sätt bidra till beslutsprocessen när det gäller Europeiska unionens rättsakter på de områden som omfattas av kravet på dynamisk anpassning och samtidig tillämpning. Europeiska kommissionen bör samråda med Förenade kungariket i ett tidigt skede av beslutsfattandet. Dessa rättigheter omfattar inte deltagande i arbetet i rådet eller dess förberedande organ.

Enhetlig tolkning och tillämpning av unionens regelverk

8. De institutionella bestämmelserna bör omfatta en skyldighet att tolka och tillämpa unionsrätten i förbindelserna mellan parterna på samma sätt som den tolkas och tillämpas inom unionen. Detta kräver att de unionsrättsakter som det hänvisas till i avtalen och bestämmelserna i avtalen, i den mån tillämpningen av dem inbegriper unionsrättsliga begrepp, tolkas och tillämpas i enlighet med rättspraxis från Europeiska unionens domstol, både före och efter undertecknandet av det relevanta avtalet.

Tvistlösning

9. De institutionella bestämmelserna bör säkerställa att om ingen uppgörelse i godo kan nås i en gemensam kommitté ska parterna kunna hänskjuta tvister som rör tolkningen eller tillämpningen av avtalen till en tvistlösningsmekanism som bygger på den som inrättats genom handels- och samarbetsavtalet. Tvistlösningsmekanismen bör säkerställa att Europeiska unionens domstol har exklusiv behörighet att tolka unionsrätten. I detta syfte bör skiljedomstolen vara skyldig att till Europeiska unionens domstol hänskjuta alla unionsrättsliga frågor (inbegripet ett begrepp eller en bestämmelse i unionsrätten) så att den kan meddela ett avgörande som bör vara bindande för skiljedomstolen.

Lämpliga åtgärder för att skydda unionens intressen och sambandet mellan avtalen

10. Ett effektivt system med lämpliga åtgärder bör garantera den inre marknadens integritet i händelse av bristande efterlevnad av skiljedomstolens avgörande. Det förfarande som ska följas vid bristande efterlevnad av skiljedomstolens beslut bör i synnerhet inbegripa möjligheten att vidta lämpliga åtgärder för att skydda unionens intressen, inbegripet i det berörda avtalet eller i ett annat gällande avtal mellan parterna.

Förenlighet med handels- och samarbetsavtalet

11. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–10 bör avtalen bygga på den institutionella ram som fastställs i handels- och samarbetsavtalet, särskilt när det gäller partnerskapsrådets roll.

12. Avtalen bör innehålla bestämmelser för att säkerställa att s.k. korsvedergällning mellan de nya avtalen och de områden som omfattas av handels- och samarbetsavtalet förblir möjliga, i enlighet med handels- och samarbetsavtalet.

13. Avtalen bör säkerställa att klausulen om skyddsåtgärder i handels- och samarbetsavtalet (artikel 773) tillämpas.

14. Bestämmelserna om väsentliga delar (artiklarna 771 och 772) i handels- och samarbetsavtalet bör tillämpas på de nya avtalen.

15. Bestämmelser i handels- och samarbetsavtalet som strider mot de nya avtalen bör inte tillämpas.

AVTAL OM ETT GEMENSAMT SANITÄRT OCH FYTOSANITÄRT OMRÅDE

Territoriellt tillämpningsområde

16. Avtalet bör, när det gäller unionen, tillämpas på och inom de territorier där fördragen är tillämpliga och på de villkor som fastställs där och, när det gäller Förenade kungariket, på och i Förenade kungariket med avseende på Storbritannien[1].

Materiellt tillämpningsområde

17. Avtalet bör omfatta sanitära och fytosanitära bestämmelser, regler för livsmedelssäkerhet och allmänna konsumentskyddsregler för produktion, distribution och konsumtion av jordbruksbaserade livsmedelsprodukter, regler om levande djur och bekämpningsmedel, ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter samt handelsnormer för vissa sektorer eller produkter. Alla dessa områden bör behandlas i sin helhet, inbegripet efterlevnaden av rättsliga krav och bestämmelserna om certifiering och offentlig kontroll.

Kontroller

18. Som en del av den princip om dynamisk anpassning som beskrivs ovan bör avtalet säkerställa att Förenade kungariket med avseende på Storbritannien på ett dynamiskt sätt anpassar sig till relevanta regler, inbegripet regler om kontroller som är tillämpliga på handel inom EU.

19. Till följd av detta skulle avtalet också säkerställa att de regler som är tillämpliga på införsel till Förenade kungariket med avseende på Storbritannien från resten av världen av djur, växter och varor som omfattas av de regler som Förenade kungariket på ett dynamiskt sätt skulle anpassa sig till inom ramen för avtalet, är desamma som de som föreskrivs i tillämplig unionsrätt om införsel av djur, växter och varor till unionen från resten av världen.

Övriga aspekter

20. Avtalet bör inte påverka

- de ursprungsregler som är tillämpliga på handel med varor mellan unionen och Förenade kungariket i enlighet med handels- och samarbetsavtalet,
- unionens tullregler.

21. Oberoende av förhandlingarnas genomförande och resultat fastställs unionens regler om sanitära och fytosanitära åtgärder och andra relevanta unionsregler som ska tillämpas på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland fortfarande i Windsorramen.

AVTAL OM SAMMANKOPPLING AV FÖRENADE KUNGARIKETS OCH UNIONENS UTSLÄPPSHANDELSSYSTEM FÖR VÄXTHUSGASER

[1] Windsorramen innebär att unionsrätten på området sanitära och fytosanitära åtgärder automatiskt är tillämplig på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland. Handel mellan unionen och Nordirland och förflyttningar mellan Storbritannien och Nordirland styrs av Windsorramen.

Territoriellt och materiellt tillämpningsområde

22. Avtalet om sammankoppling av Förenade kungarikets och unionens utsläppshandelssystem för växthusgaser bör, när det gäller unionen, tillämpas på de territorier där fördragen är tillämpliga och på de villkor som fastställs där och, när det gäller Förenade kungariket, på Storbritannien. Avtalet bör också tillämpas på och i Förenade kungariket med avseende på Nordirland, med undantag för grossistmarknaderna för el där arrangemangen i artikel 9 i och bilaga 4 till Windsorramen kommer att fortsätta att gälla. Avtalet bör säkerställa att Förenade kungariket tillämpar samma territoriella tillämpningsområde för utsläppshandel som unionen tillämpar för luftfart och sjötransporter.

23. Avtalet bör omfatta alla aspekter av en sammankoppling av utsläppshandelssystem, såsom de som omfattas av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och sekundärlagstiftning.

24. I synnerhet bör de sektorer som omfattas av avtalet definieras tydligt. Tillämpningsområdet bör bland annat omfatta sektorerna för elproduktion, industriell värmeproduktion (utom individuell uppvärmning av bostäder), industri, inhemska och internationella sjötransporter samt inhemsk och internationell luftfart. Inom detta tillämpningsområde bör avtalet säkerställa Förenade kungarikets dynamiska anpassning till relevanta EU-regler för att undvika risken för koldioxidläckage och snedvridning av konkurrensen. Avtalet bör föreskriva ett förfarande för att ytterligare utvidga förteckningen över sektorer som ska omfattas av avtalet om sammankoppling.

25. Avtalet bör också säkerställa Förenade kungarikets dynamiska anpassning till de bestämmelser i unionens finansiella reglerings- och tillsynsram som är tillämpliga på handel med utsläppsrätter i EU:s utsläppshandelssystem och derivat av dessa.

Ambitioner

26. Avtalet bör innehålla krav på att Förenade kungarikets utsläppstak och minskningsbana är minst lika ambitiösa som det utsläppstak och den minskningsbana som unionen följer.

27. Avtalet bör inte hindra unionen och Förenade kungariket från att eftersträva högre miljöambitioner, i linje med sina internationella skyldigheter.

Erkännande av utsläppsrätter

28. Avtalet bör innehålla en skyldighet att erkänna utsläppsrätter enligt den ena partens utsläppshandelssystem inom ramen för den andra partens utsläppshandelssystem.

Mekanism för koldioxidjustering vid gränsen

29. Avtalet bör skapa de villkor enligt vilka varor med ursprung i unionen och Förenade kungariket kan omfattas av ömsesidiga undantag från unionens och Förenade kungarikets respektive mekanismer för koldioxidjustering vid gränsen, förutsatt att de relevanta bestämmelserna i unionens och Förenade kungarikets respektive lagstiftning följs.

Övriga aspekter

30. Avtalet bör säkerställa att handeln med utsläppsrätter och derivat av dessa på primär- och sekundärmarknaderna följer samma regler som de som gäller inom unionen, inbegripet relevanta regler för finanssektorn.

31. Avtalet bör säkerställa integriteten hos marknaderna för utsläppsrätter i unionen.

32. Avtalet bör innehålla lämpliga bestämmelser om unionens inledande av förhandlingar för att koppla samman unionens utsläppshandelssystem med andra tredjeländers utsläppshandelssystem.

33. Avtalet bör innehålla lämpliga övergångsbestämmelser för utsläppsrätter i omlopp om avtalet sägs upp.

EKONOMISKT BIDRAG

34. Förenade kungariket bör stå för en lämplig del av kostnaderna för deltagandet i det gemensamma sanitära och fytosanitära området och för genomförandet av avtalet om sammankoppling av Förenade kungarikets och unionens utsläppshandelssystem för växthusgaser.

35. Förenade kungariket bör bidra ekonomiskt till att täcka de relevanta kostnaderna i samband med unionens arbete på dessa politikområden. Detta inbegriper ekonomiskt bidrag till bland annat driften av unionens relevanta byråer, system och databaser som Förenade kungariket skulle få lämplig tillgång till.

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER SOM GÄLLER FÖR FÖRHANDLINGARNA

36. Kommissionen bör föra förhandlingarna i samråd med rådets arbetsgrupp för Förenade kungariket, som ska vara en särskild kommitté i den mening som avses i artikel 218.4 i EUF-fördraget.

37. Kommissionen bör i god tid samråda med och rapportera till den särskilda kommittén. Kommissionen bör i god tid tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och handlingar som rör förhandlingarna.

38. Kommissionen bör utan dröjsmål hålla Europaparlamentet fullständigt informerat om förhandlingarna.